

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 Korona
Fél évre 2 Korona
Negyed évre 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-éteri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Aktualis kérdés.

Mi volna ez idő szerint aktuálisabb valami községünkben, mint éppen az utépítés?!

Egész kötelességszerűleg sürgetjük azonban a kocsiut kikövezésével egyetemben a gyalogjárók elkészítését. Ez ma a legaktualisabb.

Örvendünk, hogy a gyalogjárók egyrészét a földmunka következtében felszakgatták s ez által belekergették a publikumot a rendes s a követelményeknek megfelelő „flaszter“ elkészítésébe.

Tehát a gyalogjárók készítése előtöbbé senkinek kitérni nem lehet, a kérdés csak a körül foroghat, mikor? miből akarnók ezt elkészíteni?

Az első kérdésre a helyi viszonyokat józanan méltató elme nem válaszolhat mást, mint azt, hogy „add uram Isten, de mindjárt!“ S ez igen természetes, nagy bontakozás, nagy átalakulás foly különben is utczáinkon az átkelési utszakasz kiépítésével, ezzel egyidejűleg folyon — egy füst alatt — a gyalogjárók kiépítése körül felmerülő bontakozás is. Reméljük, hogy ezuttal irányadó köreink s nagy közönségünk eltekintenek hagyományos falusi flegmájuktól s egy kissé kiemelkedve a megszokott maradiságból, azon lesznek, hogy a gyalogjárók is még a nyár folyamán kiépítenek s a közforgalomnak átadásanak.

Aggódunk azonban, hogy e felszólalásunk is a pusztában kiálltnak szavaként vesz el, s nem lesznek 1900. évben rendes gyalogjáróink Aggódunk igenis, mert sajnosan tapasztaltuk a multban, hogy képviselőtestületünkben még mindig vannak képviselők, akik a hátramaradásnak a barátai, kik jól tudják, hogy a község közjava megköveteli, miszerint ez, vagy ama vitális érdekü dolognak meg kell lenni előbb vagy utóbb, mégis könnyebb a a lelkeknek, ha egy, vagy két évvel elodázzák a dolgot.

Ezek már sok kárt tettek a közjónak. Utjaink is már előbb elkészül-

nek, ha az ily szükmarku krajczárreszelők utját nem állják. Félre az önérdekekkel! Első a közjó! Gyalogjáróink kérdése éppen oly égető, mint a kocsiut kikövezési kérdése

A másik kérdés pedig a körül kulminál, hogy miből, mi anyagból készüljenek gyalogjáróink? Mindenesetre fontos kérdés, de azonban megoldása nagyon egyszerű.

Akartunk aszfalt-makadam burkolatot gyalogjáróinkra, hogy e terv miért ment füstbe, biztosan nem tudjuk, de vagy azért, mert drága, vagy pedig mert elfogultak vagyunk, t. i. szerintünk falu és aszfalt „flaszter“ hogy illik ez össze.

Majd a koczka kőburkolaton akadt meg szemünk s azt gondoltuk, örök időre szóló gyalogjáróink készülne ezen kőanyagból, de ezen tervünk is csütörtököt mondott, miért? ezt se tudjuk biztosan, talán ez is drága, meg aztán gyalog „flaszter“-nak goromba volna.

Ne tünődjünk tovább, mert kifogyunk az időből. Kovács József h. m.-vásárhelyi téglagyáros már — ha jól tudjuk — tett is ajánlatot a községnek kövezeti téglaszállításra. Ez a legczélszerűbb falura. Meg lehetünk győződve, hogy Kovács, — kinek téglagyára az Alföld legjobb hirnek örvendő gyárát képezi, s kinek karaktere, becsületessége félhazában ismeretes, — kiszolgáltatandó tégláival várakozásunknak feltétlenül meg fog felelni. Ajánlata minden más ajánlatot előnyben felülhalad. Rajta tehát! építsünk még a nyár folyamán téglakövezetet.

Van még egyéb mondanivalónk is utczáinkat érdeklőleg, de ezekről a jövő számban.

— **Közigazgatási bizottság.** Csongrádvármegye közigazgatási bizottsága f. hó 26-án tartotta, Vadnay Andor dr. főispán elnöklése mellett, az e havi rendes ülését, melyen több fontos műépítési ügy kérdése került megvitatás alá.

Ez ügyek közt legelső volt a szeg-

vári átkelési szakasz müttá kiépítése miniszterileg jóváhagyott terveinek a bemutatása. Mint már megirtuk, a miniszter ezeket az utépítési terveket, lényegtelen módosítással jóváhagyta és alkalmasoknak mondotta ki arra, hogy azok alapján a közigazgatási bejárás megejthető legyen; — ami, az alispán előterjesztése szerint — rövidesen meg is fog történni.

A második ilyen ügy: a mindszenti átkelési szakasz müttá kiépítésének vállalata adása volt. Ennek érdekében ugyanis pár hét előtt volt a zárt ajánlati versenytárgyalás, melynek eredményeként a földmunkát Korom Gáspár és társai mindszenti munkások, a burkolási munkát Klinger és Tauszig szegedi vállalkozók nyerték el, kikkel az alispán a feltételes szerződést meg is kötötte.

Közben azonban ezt a szerződés-kötést Kornis, Gál és Tirnauer utépítési vállalkozó cég, mely az ajánlati versenytárgyalásban szintén részt vett, megfőlebbezte az okon, mert a Klinger és Tauszig cég elfogadott 18 százalék árendemnyü ajánlata csak látszólag olcsóbb az ő ajánlatuknál, mely 9 százalék árendemnyü-re szól. Voltaképen azonban az ő ajánlatuk az előnyösebb, mert míg a Klinger és Tauszig cég, a meghirdetett versenytől eltérően, nem ciklopsz-kövel, hanem csak terméskövel akarja a szegély burkolatot kiépíteni, addig ők ezt a szegély burkolatot is félkoczkakövből, tehát ugyanolyan milyenségü és minőségü kövből építenék ki, amilyent a versenytárgyalás csupán az uttest középső, 2 és fél méter szélességre ir elő.

Csató Zsigmond dr. alispán a főlebbezés és a versenytárgyalás beható ismeretése mellett utal arra, hogy a bizottság figyelmét — miután annak műszaki közege ezt kifogásolni elmulasztotta, tényleg elkerülték a felebbezésben felhozott körülmények. Ő ezekre utólag véleményt kért az államépítészeti hivataltól a tekintetben, hogy vajon jogosult-e a főlebbezés és bár e hivataltól az a javaslat érkezett, hogy a főlebbezés elutasítandó, ő az ellenkező nézeten van; kénytelen a főlebbezés indokait olyanoknak elfogadni, melyek komoly figyelemre méltók és miután a Kornis, Gál és Tirnauer ajánlata, ha látszólag 7000

néhány száz koronával drágább is, — tekintve a jobb milyenségű fedő anyagot, — előnyösebbnek mondható a Klinger és Tauszig cégnek a pályázati feltételekbe is ütköző ajánlatánál, — ez okból indítványozza, hogy az alispáni határozat megsemmisítésével a köz. bizottság a vállalati szerződést Kornis, Gál és Tirnauerrel kösse meg oly módon, hogy a műtűműtárgyainak sürgős kiépítése, ha erre vállalkoznak, a Klinger és Tauszig cégre bizassék, ha pedig ezek erre nem vállalkoznának, az alispán már ezuttal megbizassék a műtűműtárgyaknak — az államépítészeti hivatal közbenjöttével — házilag leendő elkészíttetésére.

A főispán rámutatott még arra, hogy az államépítészeti hivatalnak a zárt ajánlat versenytárgyaláson részt vett közege elmulasztotta az alispán figyelmét arra felhívni, hogy a Klinger-féle ajánlat nem felel meg a pályázati hirdetésmény feltételeinek. — indítványozza, hogy ez a hozandó határozatba felvétsék — s erre a köz. bizottság úgy a főispán, mint az alispán indítványait egyhangulag elfogadja.

Ezután a szentes-derekegyháza mágoosi ut műtűtű leendő kiépítésére vonatkozó műszaki terveket és költségvetést mutat be az alispán, jelezve, hogy az építés, bár ez csak 3 méter széles műtű lesz, 300 néhány ezer korona költséggel van ugyan előirányozva, e költségek a vármegyére eső fele része azonban tedezetet fog találni az eddigi műtű építések megtakarításában, amiről annak idején előterjesztést is

teend a megyegyűlésnek. Ezt tudomásul véve, a terveket fölülvizsgálás végett felküldik a kereskedelemügyi minisztériumhoz. Ha onnan e tervek idején leérkeznek, ezt a műtűt is kiépítik a jövő év tavaszán.

VEGYESEK.

— **A helybeli nyomda** a múlt hét folyamán költözködött új helyiségébe, Goldmann Ignác ur házába.

— **Deputáció.** E hó 28-án Haász Juda vezetésével egy deputáció ment az alispán urhoz, hogy tudomására hozza mely mély árkokat húztak a nagyutcán. Valóban mélynek látszik az új árok de szakértők állítása szerint csak pár centiméterrel mélyebb a régi posványos ároknál, a mélyítés célja az, hogy a víz lefolyása biztosítottassék.

Az alispán ur azzal bocsájtotta el a küldöttséget, hogy e hó 5-én községünkbe fog érkezni, s személyesen fog meggyőződni a panaszolt dolgok mibenlétéről.

— **Vigyázatlanságból a Tiszába.** Schváb Jenő, Schváb Bernát 17—18 éves fia e hó 26-án átment a kompon, hogy a rétről szénát hozzon. Azonban bátyja még otthon azt az utasítást adta Jenőnek, hogy a Tiszapartján várja meg. Atérvén Jenő barátunk a Tiszán, miért? miért nem? egyet fordul kocsijával, s szemben áll a Tiszával. A kantárt kiveti lovai fejből, a hajtószárat a ló hátára veti, takarmányt

vet lovainak, s maga is nyugodtan felül a kocsira, s reggelizik Eddig kideríthetetlen okból, valószínűleg valamitől megijedve, a lovak elindulnak, az istráng nem levén levette, mennek a meredek lejtőn s a kompjárón át a Tiszába rohannak. A kompjárón belől a Tisza közepén lehetett, midőn az eset történt. A kompot gyorsan visszahúzták, s Jenőt, ki elvesztvén lélekjelentét, megmerevedve ült a kocsin — nagy fáradtsággal kimentették a biztos halálból, a lovaknak elvagdalták szerszámaikat, s azok is szerencsésen kiestek.

— **Házszentelés.** Bertók János közkedveltségnek örvendő vendéglős azon alkalmából, hogy vendéglőjét újonnan épült saját házába helyezte át, f. hó 7-én, szombaton, társasvacsorát rendez, mely — tekintve a nagy érdeklődést — sikeresnek ígérkezik. A vacsorán leendő résztvevésre az aláírási-iv holnap fog kibocsájtani.

— **Egy halott följelentése.** Olyan följelentés se igen adott még dolgot a büntető bíróságnak, aminőben most járt el a szegedi vizsgálóbíró. Egy dorosmai ember, a ki holtta nyilvánította önmagát, tett bünvádi följelentést állítólagos gyilkosai ellen, akiknek merényletét vizsgálat tárgyává tette a szegedi vizsgálóbíró.

Ezt a páratlan följelentést Leszkó-Barna Imre tette, egy derék dorosmai polgár, aki azt írja e panaszos bünyiratban önmagáról, hogy kétszer egymásután meghalt gyilkosainak csapásai alatt.

Leszkó-Barna Imre néhány nappal ezelőtt Pintér József korcsmájában mulatott s mulatás közben összetört véletlenül egy poharat. Ebből aztán nagy veszedelem keletkezett. A korcsmáros a pohár

TÁRCZA.

Régen . . .

*Még akkor ifjak voltunk mind a ketten,
Kedélyünk félre vidám napsugár —
Gondatlan éltünk együtt önfeledten
Beh kár a szép időkért, — oh beh kár*

*Akkor, ha jött az alkonyat, kiültünk
Kart, karba fűzve a kis ház elé —
Akkor sűgám fűledbe, hogy szeretlek,
Szólj édesem, mondcsak emlékszel-e?*

*Most kedvesed ha jő a holdas éjjel
Vidám dana, bor, nóta közt mulat,
Abrándvilágom mind-mind szerte széjjel
Kondor, rideg az esti hangulat.*

D. G.

Byciklistáknak.

Pardon uraim, hogy ebből a zajos fővárosból irok néhány szót, de tessék elhinni, teszem ezt telebaráti kölességből azért, hogy egy kis tájékoztatást juttassak az uraknak, nehogy úgy járjanak, mint én.

Ugyanis: Feljöttem Budapestre. Job-

ban mondva hazajöttem Mindszentről. Természetesen nem a byciklin, hanem a vonaton, a melynek podgyáskocsiján nyugodott byciklim s mely véletlenül majdnem hirnővre vergődött. Hogy hogyan, kérem elmondom.

Budapesten 2 órakor megállott a gyorsvonat. En leszálltam. Bemegyek a podgyássterembe kiváltom a byciklit. Mély tisztelettel tudással vezetem paripamat a péz-ügyőri osztályba, hogy megvegyem az 50 kros bilétát. Ugy ám jó ember! Csak hogy itt nem adnak ám bilétát. Azt mondták vigyem a rákosi várhoz ott megkapom. No hát mit tegyek felültem, hogy elmenjek a rákosi várhoz. Alig tiportam 6 pedál-nyomást, mikor az első rendőr megállit.

— Kérem a byciklit!

— Nem lehet, Uram!

— Miért nem? A törvény nevében!

— Hisz jól van kérem, a törvény előtt meghajlok, de mi szól majd Kemény Lajos hozzá?

— Nem törődöm én azzal, a byciklin nincs adószám, viszem az előjárósághoz és fizet 50 korona birságdíjját, mert szám nélkül még vezetni sem szabad. Uraságod pedig fent ült a byciklin.

— De könyörgöm alássan tekintetes rendőr ur, én most jöttem a gyorsvonattal s most megyek a rákosi várhoz, hogy . . .

— Jó kérem! Nem akarok az urnak kellemetlenséget, tessék hát vezetni a byciklit és ne felülni, míg nincs szám rajta.

— Oh! köszönöm rendőr ur a jószágát. Sietek!

Megfogtam a kormányrudat, mintha rost kaptam volna ajándékba s meg sem álltam a rákosi várhoz.

— Alászoigája! Kérek egy vidéki adólapot a kerékpáromra.

Beírták aztán, hogy hívjak, mit dolgozom, lakásom, dátumot s végre kaptam egy sárga bilétát.

Meg volt.

Kéjesen ültem fel gépemre s szép tartással billegtem a 3-ik rendőr előtt.

— Kérem! kérem! Alljon meg!

Hát kérem megálltam.

Parancsoljon rendőr ur!

— Kérem a számlapot revidiálom, nem-e járt már le.

— Tessék!

— Mehet!!!

— Alászoigája!

Megyek 100 métert, ismét megállit egy rendőr.

— Tessék!

— Mehet!!!

Ugy ám jó ember! de 2 órától kezdve mindig fel és leszálltam a gépről s ime, Budára mentem s még mindig Pesten vagyok. Nem bírok haladni, megállitnak, gyanúsítanak s nekem kézzelfoghatólag kell bizonyítani.

Már vagy 80-szor szállok le.

Gyujtják a lámpákat, az idő 8 órára jár.

— Kérem álljon meg!

— Tessék rendőr ur ön a 81-ik, a kivel szerencsés vagyok találkozni.

— Hol a lámpa? Nem tudja, hogy megbüntetjük ha nem ég a lámpa!

árát követelte, míg Leszko hazódott a fizetéstől, amiből verekedés támadt. A korcsmáros — a mint a följelentés mondja — megrohanta Leszkót és agyafőbe verve, kidobta a korcsmaajtó elé. Elvesztettem eszméletemet — mondja most Barna — és meghaltam. Mikor föltámadtam ismét megrohant a korcsmáros, most már Pintér József csaposával egyetemben, s ez utóbbi ölmos fűtykössel úgy agyba kólintott, hogy másodszer is meghaltam. Csak most van már ismét annyi erőm, hogy ezen följelentésemet gyilkosaim ellen megtegyem.“

A páratlan följelentés minden humorossága mellett is komolyan vétetett a törvényszéken, mert a verekedést nem csak Leszko, hanem a dorosmai előjáróság is megerősítette

Igy a halott följelentése rendes bünvádi eljárást provokált. Hubacsek Pál vizsgálóbíró maga utazott ki Dorosmára, hova dr. Berger Mór törvényszéki orvos is elkísérte.

A törvénylátó urak késő estig vizsgálták a különös gyilkolási ügyet.

— **Hogyan készült el Kossuth Lajosnak 1848-i leghivebb arczképe.**

A fővárosi 1848 49-iki Kossuth múzeum évek óta foglalkozik annak megállapításával, hogy a világ minden részéről összegyűjtött ezernél többféle Kossuth arczképek között, melyik a leghivebb kép. Az 1848-iki Kossuth képek olyan sokfélék, hogy e miatt a nagyközönségnek alig lehet fogalma arról, hogy hát milyen volt, hogy nézett ki 1848-ban a mi kormányzónk.

Kossuthnak nyomtatásban megjelent legelső arczképét 1841-ben Eybel rajzolta, ki a bécsi Belvedernek képtár őre és híres arczképfestője volt. Ez a legrégebb

— Kérem Tekintetességét, a lámpám a kufferbe van, azt pedig a feleségem vitte haza fiakkeren a többi pakkal.

— Már az mindegy uram, ahhoz semmi köztünk. Tessék leszállni s vezetni.

— Köszönöm! Jó éjszakát!

Busan vezettem szegény paripám s fáradtan bandukoltam mellette. Eszembe jutott az én kis Mindszentem az ő rövidke műutjával, ahol oly boldogan lehet byciklizni. Nem kell ott lámpa, ha kimegyek a tanyára, nem kell billetta sem.

Azután meg kezdem figyelni magam mert elgondoltam, hogy byciziklista collegám, úgy szeretnének engem, ha látnának s nem tudom mit gondolnának, mikor én ilyen jó műut mellett vezetem a byciziklim.

Végre 1 órákor éjjel haza értem.

Azt hitte feleségem, hogy vissza bycizikliztem Mindszentre. Hát majdnem jól eltalálta, mert ennyi erővel körülbelül Szentesis eljutottam volna.

No hát uraim! Fel ne jöjjön Pestre ennek az Istenkének az uralkodása alatt egyikőjük sem, mert igaz, hogy sok a műut, de kevés a tüdő ahhoz, hogy folyton fel és legrálgjon a kerékpárról!

En már megszoktam, ha rendőr felé érek, 10 lépéssel előbb kiáltom.

„Az igazolványom június 19-től június 27-ig érvényes“ s avval jó közel megyek hozzá és oda tartom eléje, mire ő nagy kegyesen int a kezeivel, hogy „mehet!“

Bizonyomra mondom, amit irtam annak 1/4 százaléka igaz, a többi pedig „get auf Ehre“.

Dobos Gém.

nyomatott kép igen szép, de az 1847-től 1853-ig készült Kossuth fényképek és Daguerrotypek nyomán egész biztosan lehet megállapítani, hogy az Eybel képeken Kossuthnak arcza nem élethű.

Jeles művészünk Barabás 1848 49-ben többször rajzolta meg Kossuth arczképét, de egyet kivéve, épp úgy nem sikerültek, mint a hogy Petőfit nem jól rajzolta meg a nagy mester. A legelső 1847-i Kossuth Daguerrotyp arczkép báró Heifert v. b. t. tanácsosnak, az 1848 49-iki események híres történésének és az 1848-49-iki emlékek egyik legnagyobb gyűjtőjének birtokában van Bécsben, ki erről másolatokat ajándékozott gróf Kreith Bélának. Érdekes, hogy a fénykép másolatokat br. Helfertnek jó barátja Lobanoff herceg a meghalt bécsi orosz nagykövet készítette 1850-ben.

Ugyancsak Kossuth Ferencz festette meg édes atyjának öregkori arczképét az élő Kossuthról oly híven, hogy akik a legnagyobb magyart Turinban szerencsések voltak láthatni, azok meggyőződhetnek arról, hogy soha életükben hivebb arczképet nem láttak, mint a minőt Kossuth Ferencz festett édes atyjáról.

Az eredeti és leghivebb képről festenek művészeink a pesti 1848-49-iki múzeumban Kossuth arczképeket, városok és egyletek számára. 230 frtba kerül szép rárával egy térdig festett életnagy Kossuth-kép, melynek magassága másfél méter, szélessége egy és egy harmad méter. Életnagy mellkép formában rárástól 35, 50 frt, vagy 100 frtba kerül egy-egy jól festett Kossuth vagy Petőfi kép, sőt 5 frt 50 krért is ad a budapesti 1848-as és Kossuth múzeum egy nyomtatott életnagy Kossuth képet.

E képnek eredetije, valamint a Kossuth Ferencz által festett, tent leirt két nagyszerű Kossuth-kép is a fővárosi 1848-49-iki múzeumban IV., (Granátos-) Városház-utca 14. sz. a. látható. Ez utóbbi képet tetemes ármérsékléssel kapják, akik az 1848-49-iki múzeum kiadmányából már valamit vettek.

— **Csődnyitás.** A szegedi királyi törvényszék Kohn József vásárhelyi gazdálkodó ellen elrendelte a csődöt s csődbiztosul Szeless László törvényszéki bírót, tömeggondnokul Singer Sándor vásárhelyi ügyvédet revezte ki. A csődügyben a követelések bejelentésére augusztus 10, a felszámolási tárgyalásra augusztus 18, a csődválasztmány megválasztására augusztus 21 napja lett kitzüve.

— **Gazdák figyelmébe!** A kereskedelemügyi kormány elrendelte, hogy a mozdonyból kirepülő szikrák gyújtó hatásának 95 méterben megállapított távolságán belől behordásra váró termények el nem helyezhetőek, hanem azok a letakarítás után lehetőleg azonnal eltávolítandók, azaz a távolságon kívülre helyezendőek. E rendeletre, mint közérdekű dologra, mi is felhívjuk olvasóinkat.

— **A khinai forradalom képeiben.** Transzvál kopár hegyei közt még ropog a fegyver, már is újabb világesemény köti le a figyelmünket. A khinai emberirtó forradalom, amely a legnagyobb izgalomba hozta a nagyhatalmakat s amely könnyen végzetessé lehet Európá békéjére is. Ilyen események alkalmával tünik ki leginkább a képes pol. napilapok nagy előnye a többi újságok felett. Ime a „Budapest“ máris megragadta az alkalmat, hogy megismertesse olvasóit a menyei birodalom-

mal. Sikerült kivitelű illusztrációkban bemutatja Pekinget, a trónjavesztett khinai császárt, a ravasz anyacsászárnét, a lázadó boxereket, stb.; úgy, hogy az események folyásával egyidejűleg megismerkedünk az esemény színhelyével is, ugyancsak a főbb szereplőkkel. De a „Budapest“ más tekintetben is becsülettel rászolgál arra a közkedveltségre, amely negyedszázados pályafutása óta állandóan kíséri. Gondosan szerkesztett, magyaros ízű élénk ujság, amelyet megelégedésére járathat mindenki. A kitűnő hírszolgáltatón kívül, gondoskodik olvasóinak a szellemi szórakoztatásáról is. Így, a többi közt állandóan két érdekfeszítő regényt közöl, amelyek közül az egyik könyvalakban jelenik meg. Akinek olcsó s jó pol. napilap kell: az most a félév alkalmával rendelje meg a „Budapest“-et. Előfizetési ára egy hónapra 2 korona, negyedévre 6 korona, félévre 12 korona. Az előfizetések a „Budapest“ kiadóhivatalához (Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. sz.) intézendők.

— **Lemészárolt keresztények.**

A khinai zavargásokról minduntalan érkező hírek, amelyek a napilapok hasábjainak egy részét megtöltik, mindinkább borzalmasabb részleteket foglalnak magukban. A kegyetlen és embertelen kínzások, amelyek napirenden vannak s amelyeknek a Khinában élő keresztények százával esnek áldozatul, az olvasó közönségre, — mint egy kitűnő orvos mondja — igen rossz hatással vannak s végeredményükben különös ideges betegséget okoznak. E nem életveszélyes, de igen kellemetlen betegségek egyedüli és kizárólagos gyógyszere abban rejlik, ha a háborús híreket olvasók alkalmat keresnek és találnak arra, hogy kedélyük felviduljon s hogy lelküket kellemes derü járja át. E célra ez időszertint a Budapestben megjelenő s az egész országban elterjedt „Mátyás Diák“ című élelappal a legalkalmasabb, amely minden számában 25-30 karrikaturát közöl s a mely a jókedvtől pezseg és szikrázik. A „Mátyás Diák“ (amelyből a kiadóhivatal készséggel küld mutatványszámokat) minden szombaton megjelen s előfizetési ára negyedévre 3 korona. Megrendelhető a kiadóhivatalban, Sarkantyus-utca 3. szám alatt.

— **A „Magyar Szó“** a parlamentarizmus legfejlettebb földjén, Angliában, mondotta egy nagy hírű államfértiu: ha ellenzék nem volna, vásárolni kellene ellenzékét. Az első öt hónap eredményei után így vélekedik a magyar közvélemény a Magyar Szó felől: Ha nem lenne, meg kellene csinálni az igazi, az őszintén ellenzéki újságot. Ez a titka annak, hogy a Magyar Szó az első öt hónap után olyan szilárd állást foglalt el a magyar köztudatban, hogy a Magyar Szó-t mamár nem nélkülözi senki, ki a közügyekkel foglalkozik s még kevésbé az, ki a közügyek iránt komolyabb érdeklődést tanusít. A Magyar Szó függetlenül a pártoktól, intézményektől és főleg az intézetektől járja utjait. Semmi irányban nincs kötött marsrutája és megjelenésének első pillanatától kezdve a magyar közönség megszünt kísérleti aryaga lenni az egyoldalú, a sugalmazott információknak. A Magyar Szó a magyar szó világhosszával, a magyar gondolkodás őszinteségével számol be minderről a magyar közönségnek. A Magyar Szónak a magyarság evangéliuma. A magyarságnak állami és társadalmi érdeke szolgáltatta harcza. Ezt a harcot vivja

gáncs és félelem nélkül s ha a harcmodor időnkint éles, annak oka az, hogy ellenfele alattomos. Ezért olvassák mindenütt a Magyar Szó-t, ahol magyar szó hangzik, a hol a magyar gondolkozásnak vezető szerepe van. Ez szerezte meg a Magyar Szó politikai ellenfeleinek félelemmel vegyes tiszteletét. Es milyen eleven, őszinte, szókimondó a Magyar Szó politikai rovata, ugyanolyan szellem vonul át a társadalmi és művészeti rovatokon is. A Magyar Szó hatalmas térfoglalása a magyar gondolkodás érzés diadalát jelenti. A Magyar Szó ezekhez mindvégig fog maradni. A Magyar Szó politikai napilap előfizetési ára félévre 14 korona, negyedévre 7 korona, havonként 2 korona 40 fillér. Kiadóhivatal: Budapest, IV. ker., Sarkanytyus-u. 3. szám.

Népmozgalmi adatok a lefolyt hétről:

I

Születtek:

Apró György, Bugyi István, Czirok Róza, Hanti Rozál, Szabó Teréz, Czutor János, Német Mária, Székesi Péter Pál.

II

Meghaltak:

Szabó Apolló 57 éves, tüdővész,

Köteles Teréz 5 napos, rángások.
Kurucsa Apolló 40 éves, aggkór.
Német Mária 3 órás, szül. gyengeség

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos,

Weisz Ignác.

Házfelszentelés.

Van szerencsém Mindszent község és vidéke érdemes közönségét értesíteni, miszerint vendéglőmet ujonnan épült házamba helyeztem át, mely eddigi helyiséggel szemben van.

Minden igyekezetem oda fog irányulni, hogy a t. közönség igényeit jó italok és pontos kiszolgálás által kielégítsem.

Ez alkalommal van szerencsém felhívni a t. közönség becses figyelmét a f. hó 7-én saját helyiségemben

tartandó házfelszentelési társasvacsorára is.

E társas vacsorán a csongrádi első zenekar fog közreműködni.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

Bertók János

vendéglős.

Löwy Bernát

Főtéren lévő házában egy

udvari lakás

haszonbérbe kiadó.

Hirdetések

után az eddigi 60 fillér bélyegdíj fizetése megszűnt.

A
„Mindszenti Lap“
szerkesztősége
és
kiadóhivatala

Hirdetések
és
nyilttéri közlemények
jutányos áron vétetnek
fel.

WEISZ I.
KÖNYVNYOMDÁJA
Mindszenten.

Levélpapírok és borítékok
cégnyomattal
körlevelek, részvények
és
értékpapírok,
kis- és nagy plakátok
esketési és vigalmi
MEGHIVÓK
gyászlapok
hivatalos táblázatok
stb. stb.
jutányos áron készítettnek.

Könyv-
és
papirkereskedés.

KÖNYVEK
irodaiszerek
dobozos
levélpapírok
mindszenti
képes levelező-lapok
jutányosan
kaphatók.